

SLAVČKOV ODMEV

Številka 2, letnik IV, leto 2010

ISSN 1854-7796

OSNOVNA ŠOLA SIMONA GREGORČIČA KOBARID

UVODNIK

V tokratni, pomladni številki vam Slavčkov odmev ponuja raznoliko vsebino, kjer bo lahko vsak našel svojo zanimivo temo. Objavljen je na spletnem naslovu:

<http://www2.arnes.si/~osngsg2/knjiga/casopis.html>

Še vedno ostajamo zvesti načelom Eko šole in tako 22. aprila zopet praznujemo dan Zemlje in pripravljamo veliko aktivnosti. Letos je še posebej pomembno, saj je bila 17. aprila 2010 tudi za nas delovna sobota, ko smo se pridružili vseslovenski akciji "Očistimo Slovenijo", ter tako pomagali pri čiščenju kraja. Eko krožek je pripravil predstavo "Zeleni fantek" in se z njo zelo uspešno predstavil na Območnem srečanju. Predstava je bila izbrana za najboljšo in tako bodo svoj nastop ponovili na regijskem tekmovanju v Novi Gorici.

V glasilu boste našli vtise dogodkov, prireditve, ki so za nami, ter vrsto naših lastnih ustvarjanj v pisani in likovni obliki.

Svetovno krizo in njene posledice občutimo vsi, zato smo kar nekaj prispevkov, mnenj učencev in učenk namenili revščini.

Za nami je kar nekaj tekmovanj na katerih smo bili tudi uspešni in v glasilu vas seznanjamo z doseženimi rezultati.

Prispevki v tujem jeziku pa govorijo o svetovno znanih osebnostih in nedavnem velikem krščanskem prazniku.

Vsem avtorjem prispevkov in mentorjem želim še veliko ustvarjalne energije tudi v prihodnje! Prispevke za naslednjo številko lahko oddate na elektronski naslov: knjiznica.os-sg-kobarid@guest.arnes.si

Želimo si, da bi ob prebiranju šolskega časopisa čimbolj uživali.

Učenke novinarskega krožka,
Mentorica: Natalija Koren

MOJA UČITELJICA PIKA NOGAVIČKA

Odšla sem v šolo. V garderobi sem se preobula in odšla sem v razred. Ko smo vsi sedeli na svojih mestih, je v razred prikorakalo rdečelaso dekle. Kite so ji čudno štrlele vsaka na svojo stran in nogavice je imela drugačne. Po nosu je imela pege in vsem se je prijazno nasmehnila. "To je moj razred, zato nobenega tekanja," je rekla Pika in vse ostro pogledala. Potem smo imeli likovni pouk. Ko Pika ni gledala, je Igor zmečkal papirček in ga vrgel Janu na glavo. Ta se je razjezil in ga hotel vreči nazaj, a se je zapletel v lepila in padel mednje. Pika je pogledala, kaj se dogaja. Seveda je bil Jan ujet pod lepili, da ga ni videla in je nekaj zagodrnjala in odšla ven. Jan se je skobacal izpod lepil in se usedel na svoje mesto. Kar naenkrat je Martin hotel vzeti lepilo, a mu je zdrsnilo, zato ga je po nesreči vrgel Janu na glavo. Takrat se je čepek na lepilu odmašil in lepilo je teklo po Janovi glavi. Vsi smo prasnili v smeh. Nismo slišali Pike, ki je prišla v razred. Začela je tako glasno vpiti, da je preglasila vse nas. Morali smo biti tiho in ko je bil čas za odhod domov, smo hiteli kakor hitro smo mogli. Od zdaj naprej nič več ne vpijemo.

Ana Koren, 4. d

NAUČIL SEM SE VOZITI KOLO

Brata Leon Iztok sta mi zapustila majhno staro kolo. Bilo je že precej izdelano, zato ga nisem maral. Pomožna kolesca so bila malo zvita in na kolesu sem se počutil

neudobno. Nisem se hotel učiti voziti.

Z očetom in mamo smo šli v Italijo po novo, pa tudi malo večje kolo.

Izbral

sem ga sam, ko sem se usedel nanj. Bilo je rdeče barve. Tudi novo kolo je imelo pomožna kolesca. Ker jih nisem maral, sem prosil očeta, naj mi jih vzame proč. Potem sem prosil mamo, naj me malo drži.

Tako sem se večkrat zapeljal proti Metaju in nazaj. Še vedel nisem, da me je mama spustila. Pa nisem obupal. Ko sem se ozrl, sem padel.

Pomagal mi je Iztok. Naučil me je, kako se lahko ustavim. Sam sem prevozil vedno daljše proge. Le na začetku sem še rabil pomoč, da sem se usedel na sedež in začel poganjati pedale. Sčasoma pa mi je tudi to uspelo.

Zelo sem bil srečen, ko mi je končno uspelo voziti kolo brez pomoči.

Pa tudi brez

vaje s pomožnimi kolesci.

Igor Uršič, 4. d

DOMIŠLJIJSKA PRIPOVED

Ko sem stopala po potki, sem pred seboj zagledala rdečo čepico, nato še obraz, roke in trup. Kot se mi je zdelo, je bila Rdeča kapica. Kar naprej se je obračala.

"O zdravo! Kdo si pa ti?" je prijazno vprašala Rdeča kapica in hitela meni naproti. Pri tem pa sej je skoraj spotaknila. Ko sva se rokovali, me je povabila v svojo hiško in mi obljubila, da bo spekla pice.

"Kaj pa iščeš, da se neprestano oziraš?" sem postala radovedna jaz.

"Gobe! Gobe iščem, mislila sem da so naravne boljše, pa sem jih šla iskat."

Nenadoma pa BUMF in Rdeča kapica je na zadnjici pristala na kupu listja in začela kričati: "Gobe, moje gobe, uničene so!" In zaihtela.

"Rdeča kapica! Pa saj jih je tam še polno!" sem zaklicala jaz. Končno sva prispeli do lepe rumene hiške. Odložila je košaro z gobami in stekla na vrt, nazaj pa se je vrnila z polnimi rokami paradižnikov.

Zdeli so se mi miniaturni, a tega nisem povedala na glas. Rdeča kapica je medtem na mizo že zložila ostale sestavine. Zgnetla je testo, naoljila pekač in nanj zložila paradižnike in ostale sestavine. Ko sem že mislila, da je končala, sem videla, da je iz hladilnika vzela smetano za stepanje in ročni mešalnik in se pripravila, da bo smetano stepla.

Jaz pa sem samo bolščala, ko je Rdeča kapica s smetano prelivala pico in jo vtaknila v pečico in jo vklopila. Predlagala je, da mi razkaže hišo. Ker nobena ni bila pozorna na pečico, se je iz nje pokadil črn dim. Hitro sva jo izklopil in sedli h kosilu.

Šele ko sem pico poskusila, mi je bilo jasno, zakaj so bili paradižniki tako majhni. Bile so namreč redkvice, ki jih je Rdeča kapica zamenjala s paradižniki. Obe sva planili v smeh, potem pa sem se morala posloviti. Ona mi je voščila srečno pot. Jaz pa sem se ji zahvalila. Potem sem odšla.

ČAROBNA RADIRKA

Za rojstni dan sem dobil radirko. Dal sem jo v puščico. Ko sem nekega jutra odšel proti šoli, je v moji šolski torbi nekaj začelo ropotati. Joj, kako sem se ustrašil! Odprl sem torbo. Takrat pa je skočilo nekaj vame. Zabliskalo se je in zagrmelo. Na tla je padla čarobna radirka in se spremenila v zmaja. Zmaj mi je povedal, da mi izpolni tri želje. Zaželel sem si srečo, denar in novo šolsko torbo. Vse sem dobil. Vse to mi je prinesla moja čarobna radirka.

Tim Rakušček, 4. d

Lara Flander, 1. a

REVŠČINA

Ko revščina pride v vas,
vsa dobra volja zapusti nas,
čisto vse, ki tu žive.
Najbolj pa tiste, ki jih mama zapustila je.
Hiše zgore, se vojna začne,
družine beže, tja v gore,
kjer edini mir je,...

Simona Koren, 5. a

Anja Skočir, 5. a

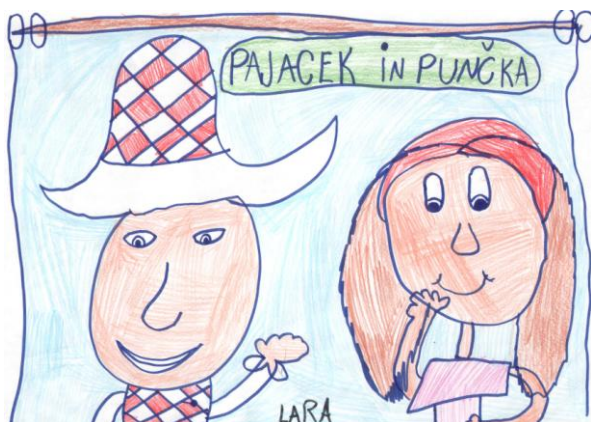
KAJ JE REVŠČINA?

Kaj je revščina
sprrašuješ se?
Naj povem ti,
da je groza,
ki razjeda ti srce.
Je krutost,
ki kaže nam zobe.
Je žalost,
ki rodi solze.
Je bolečina,
ki je vsem edina.
Je najhujša groza,
ki nas vse ogroža.

Kiti Gomilšček, 6. a

Bee Jakič, 1. a

Lara Flander, 1. a

REVŠČINA

Revščina je nekaj,
kar ne vemo kdaj pride
lahko tudi do tebe.
Pritihotapi se skozi vrata ali čez,
in ne vemo, zakaj.

Le zakaj ravno k nam?
le zakaj - zdaj?
Čemu, zakaj?

Odgovora ne vemo, ko
rešitve ni,
če pomoči ni.
Vemo le, da nam pusti
prasko v srcu.

Meta Stergar, 5. a

REVŠČINA

Kjer revščino imajo hudo,
potrebujejo spodbudo.
Njihovo upanje sta voda in hrana,
za kruh morajo delati zarana.
Mi se odločimo,
ali jim lahko upanje "utočimo."
Oni rabijo hrano in vodo,
sami jim zapečatimo usodo.
Moč revščine je velika,
zato nobenega tja ne mika.
Pred revščino vsak rad popiha,
zato odločitev pomoči med Da in Ne niha.
Če jim vsi skupaj pomagamo,
Lahko revščino premagamo.

Kaja in Neja Rakušček, 6. a

ČUDA SVETA

Odločil sem se, da vam bom predstavil knjigo z naslovom Čuda sveta. V njej je opisanih sedem čudes: piramida, babilonski viseči vrtovi, Kolosej, Zeusov kip, mavzolej, Kolos in aleksandrinski svetilnik. Opisal vam bom eno od sedmih čudes, ki še stoji. To je piramida v Gizi, ki leži ob reki Nil. Piramido so zgradili okrog leta 2580 pred našim štetjem. Piramida je bila posvečena faraonu Keopsu. Gradnja je trajala kar 30 let! V višino meri 137 metrov, zgrajena je iz približno 2,5 milijona kamnitih blokov, vsak pa tehta 2300 kilogramov. Ob vznožju piramide stojijo še tri manjše, ki so posvečene pomembnejšim ženam faraona Keopsa. Zelo rad bi šel v Gizo in si ogledal to veličastno piramido.

Jan Manfreda, 4. a

Metka Perinčič, 3. a

OLIMPIJA IN IGRE

Pripravil sem prispevek o nastanku olimpijskih iger. V knjigi Čuda sveta sem prebral zapis o temi Olimpija in igre.

Legenda pravi, da je bilo mesto Olimpija v Grčiji začetnik prvih olimpijskih iger. Tu so leta 776 pr.n.št. prvič pripravili olimpijske igre. Na teh igrah so tekmovali samo v teku. Tekmovalna steza je merila 600 olimpijskih čevljev, kar še danes velja kot mera za krog na olimpijskem stadionu. Na naslednjih igrah so tekmovali tudi v drugih športnih panogah. Te so na začetku bile: met diska, met kopja, skoki, tek, peterboj in rokoborba. Olimpijske igre so prirejali stari Grki vsake štiri leta. Da bi se atleti lahko udeležili iger, so takrat prekinili vse vojne.

Olimpijske igre so se ohranile vse do današnjih dni. Vsake štiri leta prirejajo zimske in letne olimpijske igre, katerih se udeležijo športniki s celega sveta. Na teh igrah se skuša ohraniti glavni pomen prvih iger: važno je sodelovati, ne zmagati.

Matic Berginc, 4. a

LUČ SVOBODE

Zelo me je pritegnila knjiga Čuda sveta. Odločila sem se, da bom opisala Luč svobode. Francija ga je leta 1886 poklonila Združenim državam Amerike. Ameriki so ga podarili ob stoletnici dneva neodvisnosti. Kip so naredili v Parizu, kasneje pa so ga podrli in ponovno sestavili v New Yorku. Kip stoji na ogromnem podstavku iz betona. Znotraj je votel. V votlem delu so polžaste stopnice, ki vodijo do krone na vrhu glave. Stopnice pa vodijo tudi do bakle, vendar pa niso dostopne javnosti. Kip drži v desnici baklo. Bakla se dviga 93 metrov nad betonskim podstavkom. Ponoči baklo razsvetljujejo reflektorji. Obiskovalci se lahko povzpnejo do krone. Nad nosom je opazovalna ploščad od koder je čudovit razgled na New York. Kip v levici nosi pettonsko tablo na kateri je zapisan dan neodvisnosti, to je 4. julij. Kip svobode je v postavil francoski kipar po imenu Auguste Bartholdi, načrt zanj pa je naredil Gustave Eiffel. Z veseljem sem prebrala to knjigo.

Ana Kurinčič, 4. a

OČISTIMO SLOVENIJO V ENEM DNEVU (OPIS DOGODKA)

V torek, 16. marca 2010, smo bili zunaj na igrišču. Bilo je lepo, sončno vreme.

Gospod, ki nam je pripovedoval, kaj lahko naredimo iz smeti in se lahko igramo z njimi, je znal veliko reči. Iz polomljenih plastičnih palic je žongliral, ter jih metal po igrišču. Iz stiropora je naredil frizbi, ki je bolj slabo letel, iz škatel stolp.

Nato nam je rekel, da se bomo malo igrali s smetmi.

Mi mu najprej nismo verjeli, ds se s smetnu lahko igra. A nato nam je pokazal vse možne stvari. Nato smo se razdelili v skupine in se postavili k stožcem, ki so imeli napis očistimo Slovenijo. Izobirali smo ali bi raje gradili stolp iz škatel, podajali frizbi, metali palico v škatlo ... eni so iz škatel naredili posteljo in televizijo, ampako so jo nato podrli. Nato nam je gospod pokazal, kako narediti bumerang doma. Vzel je leseno škatlo, ki je bila prej za sadje, iz nje vzel dve leseni paličici, ki sta bili ploščati in zlepil skupaj vkriž. Nato je bumerang zalučal po igrišču, ampak palici sta mu šli narazen. Nato je palici skupaj pritrdil še s spenjačem.

Na koncu je šel do svojega nahrbtnika in iz njega vzel štiri bumerange in nam jih dal.. razdelil nam je tudi čokoladno mleko, če pa je kdo želel, si je vzel tudi jogurt. Čokoladnega mleka je kmalu zmanjkalo, zato je moral gospod še po eno škatlo v avtomobil.

Ta ura mi je bila zelo všeč. Na koncu smo morali še vse smeti dati nazaj na kup.

Veronika Berginc, 5. a

KAJ LAHKO JAZ STORIM ZA ČISTEJŠE OKOLJE

Bom poskrbela, da se bodo odpadki za smeti ločevali, da se bomo čim več vozili s kolesom namesto z avtomobilom. Nevarne odpadke bomo odlagali v poseben koš, da v reko Sočo ne bomo odlagali nevarnih snovi.

Konavec Mia, 2.a

Ne bom metala smeti in nevarnih odpadkov v naravo, udeleževala se bom čistilnih akcij, ne bom razmetavala hrane, prijazna in poštena bom do ljudi in jim pomagala kolikor bom mogla. Darovala bom stvari, ki jih ne potrebujem več.

Skočir Kiti, 2.a

EKO Pasovčki iz 1. a

INTERVJU

INTERVJU Z UČITELJICO KARMEN OSTROŽNIK

Koliko časa že vodite pevski zbor?

Pevski zbor vodim že 14 let.

Koliko zborov imate?

Trenutno 1.

Koliko so stari otroci v zboru in koliko jih je?

Stari so od 6 do 11 let. V zboru je 32 pevk in pevcev.

Kolikokrat in kdaj imate vaje?

Vaje imamo dvakrat na teden, ob torkih in četrtnih, šesto šolsko uro.

Ali veliko nastopate? Hodite, imate kakšna tekmovanja?

Nastopamo na šolskih tekmovanjih, v različnih krajih.

Udeležujemo se področnega tekmovanja v Tolminu.

Ali tudi vi pojete v kakšnem zboru?

Trenutno ne. Drugače pa vedno od 1. razreda dalje.

INTERVJU Z OTROCI PEVSKEGA ZBORA

Ali radi hodite k pevskim vajam?

ANA KURINČIČ: Ja, zelo rada.

TINA BRIC: Ja, rada.

META STERGAR: Ja.

NEJKA VOLARIČ: Ja

BLAŽKA ZALAŠČEK: Ja

NINA ROT: Ja

Kaj vam je pri petju v zboru najbolj všeč?

ANA: vpevanje.

TINA: petje.

META: ko gremo na revijo.

NEJKA: petje

BLAŽKA: da sedimo na mizah.

NINA: da pojemo lepe pesmi.

Radi nastopate? Zakaj?

TINA: Ja. Zato, ker te gleda veliko ljudi.

ANA: Ja. Da pokažemo, kaj znamo.

META: Ne, ker imamo tremo.

NEJKA: Ja, ker mi je lepo.

BLAŽKA: Ja, ker na koncu dobimo nagrado.

NINA: ne. Ker me je sram.

Ali tudi doma radi požete?

ANA: Ja, ker me zabava.

TINA: Ja, ker se učim.

META: Ja, ker me sprosti.

NEJKA: Ja, ker poje rada vsa družina.

BLAŽKA: Včasih, ko mi je dolgčas.

NINA: Ne, nikoli doma ne pojem.

Pripravili: Lucija Sivec in Tamara Bon, 7. b

TRNULJČICA

Dolgi in rumeni,
to so Trnuljčini lasje.
Velik in brez vrat,
to je Trnuljčin grad.

Ko pa pride kraljevič,
Čarovnica se razjezi.
Saj samo ona zna čarati.

Nekoč, zopet kraljevič urejen,
vrne se v Trnuljčino klet.
Ker pa čarovnica zamenja jo,
kraljevič ves očaran gleda v njo.

Hudobnica njega vrže iz gradu,
a na srečo Trnuljčica je tu.
Ker kraljevič prepozna jo,
tako j stečeta za daljno goro.

Nina Čebokli, 5.b.

SNETRNJULJČICA

Nekoč v gradu,
za devetimi gorami,
za devetimi vodami,
živela je kraljeva hči,
ki smrt vzela ji je mamo,
ki imela jo je rada,
kot mamo otroci vsi.

A nekega dne na grad
čarovnica hudobna prihitela je,
za kraljevo ženo izdala se je.

A deklica mala,
vedela je,
da to ni njena mama
in zato od doma je zbežala.

Na grad osamljen
je šla in tam za
sto let je zaspala.

A le kraljevič revni,
za ta grad vedel je,
in tja opolnoči vsako
polno luno prihajal je.

Ko videl je deklico,
se takoj v njo zaljubil je.
Poljubil jo je na roko in
glej, zbudila se je.

Naslednji dan sta zbrala vso
močno vojsko,
in mačeho sta ubila
in ji grob skopala tako,
da krastače tam sta zaredila,
da tja ni dostopno bilo.

Matevž Kranjc, 5. b

5. a in 5. b razred na glasbeni delavnici na Groharjevi domačiji
v Sorici

PEPELKA

V čudovitem dvorcu,
na koncu te vasi,
je živela deklica,
jo je oče imel rad
in jo je mama lepo vzgajala.

Potem pa naenkrat
ni več mamice bilo,
takrat je njej zapihal
grenak vetrič v laseh.

Oče se poročil spet
s hudobno mačeho prav brez srca,
ki z dvema je hčerima proti vasici stopala.

Toda grozno! Zdaj mrtev je tudi on,
zdaj izgubljeno je vse.
Pepelka je služkinja postala, le one ukazovale so ji,
postale so gospodarice tri.

Iz te hiše se je slišalo noč in dan:
"Pepelka, mizo pripravi, mojo posteljo pospravi!"
Pepelka ven ni smela
Pa je na podstrešju ždela.

A nekega dne prišlo je pismo:
"Naš kraljevič vabi na ples,"
so bile sestre vse vesele,
so vso noč bedele.

A naša Pepelka doma je ostala
in se jokala kot dež.
Nakar k njej vila pride
Pepelko začara od glave do pet,
da ji uspe pravočasno priti na ples.

Je že pridrvela Pepelka,
plesala je s princem vso noč,
odbilo je polnoč,
Pepelka je morala proč.

Pepelka je princu sled pustila,
ker je čeveljček zgubila.
Princ je rekel:
"Dobil jo bom, pa če preiščem vsak dom."

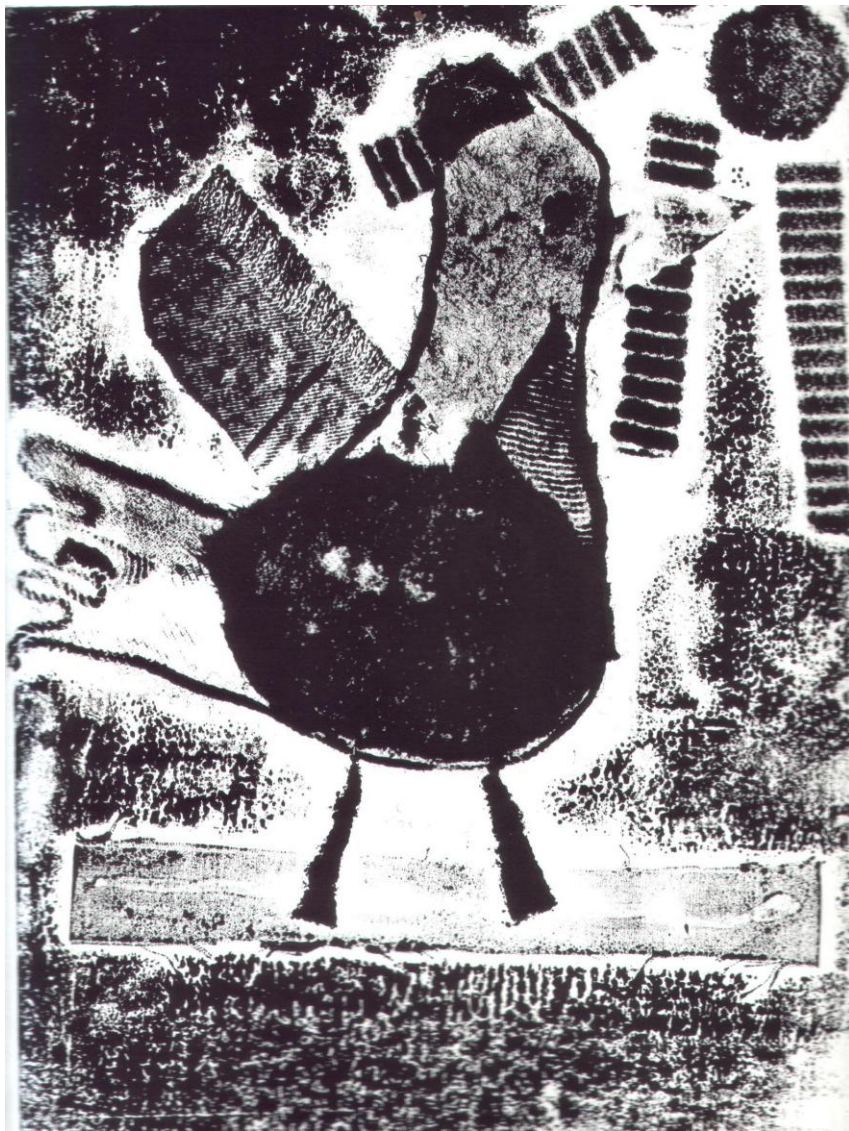
Na Pepelkinem domu jih je obiskal,
ne eni ne drugi sestri čevelj ni bil prav.

"Aha, še eno dekle tu živi,
Tudi to bomo preizkusili!"
In obula si je čeveljček, bil ji je kot ulit,
princ se nasmehne: "Zdaj ne moreš mi več uit!"

Še isti dan se poročita,
za vse kraljestvo slavlje priredita.

Pepelka še vedno
je dobrega srca ostala,
za obe sestri ženina je poiskala.

Kot se za pravljice spodobi je bil konec srečen,
še srečnejši pa smo mi, da smo pravljico to slišali.

"Črna ptica", kolažni tisk, Eva Koren, 5. a

PTICA PEVKA IN NARAVA

Ptica, ki leti
Ljubi naravo.
Ljubi potoke, reke, jezera,
Drevesa, gozdne potke, kamenja,
Ta ptica ljubi tudi ljubezen.

Ko jo zagledamo žarimo, pojemo, smo veseli,
Ko pa odleti, postanemo žalostni, jočemo,
Ne slišimo njenega čudovitega petja
In nočemo slišati niti besedice.

Ptica ni le ptica, kot pravijo ljudje,
Ptica je kot človek, ki leti.
Samo ona nas spominja na lepe trenutke,
Ki smo jih preživeli.

Ta ptica se imenuje
PTICA PEVKA NARAVE.

Ko smo v tišini, nam pravi:
"Ljubi ptice, saj tudi one ljubijo tebe."
A mi jih ne slišimo.

Evelin Kranjc, 5. a

ČAS

Ptički pojejo na drevesu
In jaz hodim po gozdu
In pojem pesem.

Začnem teči med drevesi
In nenadoma se mi zdi,
Da se je čas ustavil.

Ustavim se
In pogledam naokrog
In vse je temno
In sama sem v gozdu.

Tečem nazaj po gozdu,
Se za hip ustavim
Usedem se in
Ptice letajo naokrog.
Tečem domov
In ptice me spremljajo.

Nina Rot, 5. a

Na temo "Obrazna mimika" so kiparili
učenci 8. a in 8. b razreda

OŠ SIMONA GREGORČIČA KOBARID JE PREJELA KAR TRI PRIZNANJA NA DRŽAVNEM TEKMOVANJU "TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA"

Tako kot že vrsto let, se je tudi v letošnjem šolskem letu osnovna šola Simona Gregorčiča udeležila festivala Turizmu pomaga lastna glava. Tema letošnjega festivala je bila: Moj kraj, moj ponos. Šolo so zastopale kar tri ekipe otrok: centralna šola, podružnična šola Breginjš in podružnična šola Drežnica. Vsaka skupina je napisala svojo raziskovalno nalogo in svoje delo preizkusila tudi praktično na turističnih stojnicah 16. 3. 2010 v Mercator centru v Postojni. Projekt je bil celovito zasnovan, vezan pa je bil na raziskovanje turizma in turističnih znamenitosti domačega kraja ter možnostjo promoviranja le teh širši javnosti skozi otroške oči. Dojemanje kulturne dediščine, enkratnost naravnih, kulturnih in zgodovinskih znamenitosti in kreativne zamisli ter način, kako vse to prikazati javnosti, so bile tudi nam letos vodilo pri delu.

Otroci 3. in 4. razreda iz Kobarida so si seminarsko nalogo z naslovom "Kobarid, ti v duši ostaneš mi večno krasan" zamislili kot sprehod dveh junakov iz stripa, Nike in Nika, katera skozi sliko, besedo in fotografijo bralca popeljeta po najlepših in

najzanimivejših kottičkih domačega kraja.

Na kraju samega dogajanja, na turistični tržnici, pa so vse to predstavili otroci - turistični vodiči z vseh področij: zgodovine, kulture, naravnih lepot, kulinarike, vodnih in adrenalinskih športov ter

planinstva. Več informacij o kraju je bilo moč dobiti še v njihovem šotoru, kjer so obiskovalcem podarili lično narejene zgibanke, ki so vabile v Kobarid.

Projekt so uspešno zaključili z bronastim priznanjem.

Tako kot velja, da ima vsaka vas v Sloveniji svoj glas, velja, da ima tudi vsaka vas svoj način pripravljanja znanih, manj znanih jedi in celo originalnih jedi. Tudi na Kobariškem je tako in Drežnica s svojimi vasmimi je ena izmed posebnih. Drežniško in njeni prebivalci so ponosni na svoje narečje, običaje in tudi na prehrano – jedi, ki so jih pripravljali na svoj način. V preteklosti so prevladoval predvsem jedi iz mleka in mlečnih izdelkov, koruzne moke, krompirja, fižola, zelja in repe. Mesa je bilo bolj malo, ker so ga večinoma prodajali v Italijo, doma pa so pustili le zabelo in morda ocvirke.

Podružnična šola Drežnica je z nalogo "Danes po štrukljih ne diši samo za praznike" želela iz pozabe iztrgati še katero jed, spodbuditi otroke in njihove družine, da bi pogosteje segali po teh jedeh, končni cilj naloge pa je bil ponuditi te jedi turistom, ki množično prihajajo v njihove vasi.

Obiskali so Gostišče Jelkin hram ter Turistično kmetijo Kranjc, kjer so si ogledali pripravo nekaterih starih jedi in jih poskusili. Z drežniškimi gospodinjami so uživali v delavnici oblikovanja drežniških štrukljev.

Z raziskavo so naredili pregled trenutnega stanja, z izdelavo ličnih jedilnikov v obliki darilca oz. spominka ter pogrinjka pa so želeli približati te jedi domačim in tujim gostom.

Tudi oni so bili za svoj trud nagrajeni z bronastim priznanjem.

Na Podružnični šoli Breginj so se odločili, da bo njihova naloga nosila naslov: "Pod Stolom zelenim prijazna je vas", saj prav pogorje Stola, daje poseben pečat njihovim krajem. Ljudje, ki tam živijo pa so ponosni tudi na svojo preteklost, katero

pa danes lahko vidimo le še v starem Breginjskem muzejskem jedru. Prav to dvoje jih je vodilo pri pripravi njihove raziskovalne naloge. Veselje in zagnanost učencev pri delu se je večalo iz dneva v dan. Pritegnili so še starši in stari starši. Kuhali so posirjenco po kotarsko, izdelovali "za noge wopucat" iz ličkanja in na delavnici skupaj s starši pletli miniaturne predpražnike. Za vse tiste obiskovalce, ki uživajo v pohodništvu in naravnih lepotah so pripravili skice pohodnih smeri z opisi poti v pogorju Stola.

Prišli so do spoznanja, da so resnično lahko ponosni na svoj domači kraj. Vsakomur, ki obiše Breginj, lahko ponudijo in pokažejo obilo zakladov iz njihove kulturne in naravne dediščine. Na dan je privrelo tudi nekaj zanimivih idej s katerimi bi obiskovalcem približali način življenja v preteklih časih in jim hkrati razkazali tudi lepote, ki se nam ponujajo tukaj in zdaj.

Star zidan "špurget" z rinki, na katerem se v kotlu kuha "plenta" in v skledi diši "wobejanca", lesen "gank", "wokno s škurami", ki nam ponuja pogled na prečudovito okolje, so tako navdušili obiskovalce festivala v Postojni, da so si prislužili zlato priznanje za najboljšo stojnico po mnenju obiskovalcev.

Veselje ob doseženem rezultatu je nagrada za vložen trud učencev in mentoric ter hkrati spodbuda za nadaljnje delo.

Zapisale mentorice projekta: Rina Berginc, Bojana Baskar, Melita Jakelj, Damjana Nanut, Nevenka Rakušček in Tatjana Sok Lavrenčič.

NOVA PREDSTAVA ŠOLSKE GLEDALIŠKE SKUPINE SLAVČEK

Učenci, ki smo si v letošnjem letu kot izbirni predmet izbrali gledališki klub, ter učenci, ki obiskujejo interesno dejavnost gledališče, smo se poigrali s kraljem Matjažem in ga postavili v 21. stoletje. Tu se je kralj Matjaž s svojo Alenčico in vojsko kar dobro znašel. Pri premagovanju težav mu je priskočil na pomoč Matjažek. Skupaj so najprej odšli do frizerke, kjer so kralju ostrigli predolgo brado. Ker jim je zmanjkalo zlatnikov, so se ponje odpravili na banko, ki pa je bila žal zaprta. Nato jih je Matjažek odpeljal k sebi domov. Vsi so se čudili pridobitvam sodobnega časa kot sta televizija, radio in računalnik. V predstavi je bilo kar nekaj smešnih trenutkov.

Učenci smo se na predstavo pod mentorstvom učiteljice Nataše Špolad Manfreda pripravljali od septembra 2009. Pri izbirnem predmetu likovno snovanje so učenci pod mentorstvom učitelja likovne vzgoje Simona Hudolina pripravili

zanimivo sceno. Pri izbiri oblačil sta nam pomagala učitelj Simon Hudolin in gospa Dora Medveš, ki nam je sešila tudi kostume. Za avtorsko glasbo in tehniko pa je poskrbel Borut Sovdat. Ker je bilo zaradi bolezni kar veliko odsotnosti, smo predstavo prvič izvedli v Kulturnem domu Kobarid 24. marca 2010 in jo nato v istem dnevu še dvakrat ponovili.

Kralj Matjaž se je znebil predolge brade (foto: Nataša Špolad Manfreda)

V predstavi je nastopilo 22 učencev 7., 8. in 9. razredov: Patrik Likar, Gaja Kozar, Luka Uršič, Maša Marksl, Evald Cencič, Karin Uršič, Samantha Berginc, Stefan Jovanović, Peter Benedejčič, Patrik Bašelj, Anja Ručna, Sara Crivellari, Erika Pavlin, Eneja Volarič, Tinita Čopi, Manca Raholin, Veronika Kurinčič, Nina Uršič, Anja Borjančič, Anja Uršič, Veronika Volarič in Larisa Medveš. Za scensko delo sta pod vodstvom učitelja Simona Hudolina

poskrbela Jakob Koren in Nejc Koren iz 9.b razreda.

Predstava, ki jo imamo namen v kratkem prikazati tudi občinstvu izven Kobarida, je bila zelo dobro sprejeta tako pri mlajših učencih kot pri starejših, naši starši pa so bili nad našo igro še posebno navdušeni.

Luka Uršič, 8. b

Po uspešnih nastopih nas je v šoli čakalo presnečenje (foto: Simon Skočir)

TURISTIČNA VZGOJA

Za izbirni predmet smo izbrali turistično vzgojo. Učenci iz 7. in 8. razredov imamo turistično vzgojo enkrat na mesec pod mentorstvom učitelja Simona Skočir. Obiskali smo tudi že INFO točko Kobarid, izdelovali obeske in druge spominke, ki jih bomo prodajali na Kobariškem sejmu, reševali učne liste, itd.

V petek, 22. januarja 2010 smo šli v Ljubljano, kjer smo si ogledali in sodelovali na vsakoletnem turističnem sejmu.

Predstavljali smo Posočje in Gregorčičeve une poti na stojnici TZGP. Delali smo v treh skupinah.

Vsaka skupina je nekaj časa sodelovala na stojnici,

nato pa si ogledala še druge sejemske ponudbe. Iz Kobarida smo prinesli in ponudili obiskovalcem hlebec domačega planinskega sira in mleko. Izdelovali smo tudi "Ladrske ovce", ki smo jih podarjali mimoidočim. Bili so zelo zadovoljni z našo ponudbo. Veliko so spraševali po volni iz katere smo izdelovali ovce. Turistični dan je odlično uspel in zadovoljni smo se vrnili domov.

V mesecu marcu 2010 pa smo obiskali Hotel Hvala v Kobaridu. Tanja in Aleš sta nam razkazala hotel, način dela in nas aktivno vključila v delo restavracije. Tako smo kuhali njoke in se učili pripraviti mizo ter pogrinjke. Na koncu pa smo skuhano tudi z užitkom pojedli. Bila je zelo lepa izkušnja in domov smo odšli zadovoljni, polni lepih spominov in vtisov.

TEKMOVANJE IZ ZNANJA KEMIJE

Na Osnovni šoli Simona Gregorčiča smo tekmovali iz znanja kemije. Najboljše rezultate so dosegli učenci, kateri obiskujejo dodatni pouk. Usvojili smo 13 bronastih Pregljevih priznanj, osem učencev se je uvrstilo naprej na državno tekmovanje.

13. marca 2010 smo v Kanalu na državnem tekmovanju dosegli odlične rezultate:

- 2 zlati Pregljevi priznanji: Andraž Breška iz 9. b in Tomaž Ivančič iz 8. a,

- 4 srebrna Pregljeva priznanja: Urban Bric iz 8. b in Veronika Šavli iz 8. a ter Gregor Koren in Meta Uršič, 9. a

Na naši šoli smo zelo ponosni nad tako dobrimi rezultati iz znanja kemije. Prav ti poklici so zelo iskani in cenjeni.

Gospa ravnateljica je v ta namen priredila sprejem naši mentorici Barbari Smrekar in vsem udeležencem državnega ter nas pogostila.

Gregor Koren, 9. a

FUTSAL

MEDŠOLSKO TEKMOVANJE - nogomet

Prvo tekmo smo igrali proti Bovcu. V 10. minuti v 1. polčasu je 1. gol dal Patrik Bašelj. Zelo smo se trudili, da bi zadeli še enega, ampak nam ni uspelo. Drugo tekmo smo igrali proti Mostu na Soči, ampak smo bili izenačeni. Tretjo tekmo smo igrali proti Tolminu. Izgubili smo z 0:3. Bili so zelo dobri. Četrto tekmo smo igrali proti Podbrdu. Zmagali smo 8:0. Dobili smo pokal za drugo mesto. Bili smo veseli, ampak lahko bi bili boljši. Zmenili smo se, da bomo hodili večkrat na igrišče.

Patrik Bašelj, Domen Ručna, Domen Pavletič, 7. b

MEDŠOLSKO TEKMOVANJE V KOŠARKI 6., 7. RAZRED

Igrali smo dve tekmi proti Tolminu in Mostu. Obe tekmi smo izgubili, ampak vseeno je pomembno sodelovati. Bilo nas je več a ostale ekipe so bile dobre.

Jaka Trtnik, 6. b

Košarkarska ekipa naše šole

ZASEDLE SMO TRETJE MESTO

18. februarja smo se odbojkarice OŠ Kobarid odpravile na prijateljsko tekmo v Bovec, med dekleti iz OŠ Tolmin, Most na Soči in Bovec. Tekma se je začela ob 9.30 uri. V telovadnico smo prišle prve, zato smo imele prosto telovadnico za dobro ogrevanje. Prva tekma je potekala med nami in ekipo iz Bovca. Zmagala je ekipa Bovca (2:0). Druga tekma je bila med ekipama Bovca in Mosta. Spet je zmagala ekipa iz Bovca. Naslednjo tekmo je zmagala ekipa iz Tolmina, saj so igrale proti ekipi iz Mosta. Spet je na igrišče stopila ekipa Bovca ter premagala ekipo iz Most. Sledili sta zadnji dve tekmi, Most in Tolmin proti nam. Zmagale smo proti ekipi iz Mosta (2:0), proti ekipi iz Tolmina pa je bila tekma napeta. Prvo serijo smo izgubile, a se nismo vdale. Drugo serijo smo zmagale. Bilo je neodločeno (1:1). Morale smo igrati še eno serijo do 15 točk. Tokrat nam sreča ni bila naklonjena in bile smo premagane. A igrale smo zelo dobro. Sledila je podelitev in zasedle smo skupno tretje mesto. Kmalu za tem je bilo konec srečanja in odpeljali smo se domov. Zahvalili bi se začasnemu učitelju Jaki Sovdat za podporo in potrpljenje. Zahvalili pa bi se tudi učiteljema Matjažu Sovdat in Vesni Uršič za ves trud, ki sta ga vložila za nas.

Anja Ručna 9. a in Larisa Medveš 9. b

Razstava ob zaključku projekta Pasovcek v 1. a

NAŠI FANTJE SO SE IZKAZALI!!!

22. marca so se odbojkaši starejših razredov zbrali na prijateljski tekmi združenih OŠ Mosta, Bovca in Kobarida. Tekma se je začela ob 11. uri v Kobaridu. Prva tekma je bila med Kobaridom in Bovcem, Kobarid je zmagal vse tekme in dosegel 1. Mesto. Most je zmagal samo Bovec, a Bovec kljub trudu žal dosegel 3. Mesto. Naši fantje so se zelo trudili pa tudi pridno trenirali, da so posegli to prisluženo mesto. Zahvala pa gre športnim učiteljem.

Anja Ručna 9. a in Larisa Medveš 9. b

LA MIA ECO SCUOLA

La scuola è pulita.
L'ambiente pulito
Riciclaggio
La raccolta differenziata
Rispariamo l'energia
Parliamo dell'ecologia e l'ambiente.

Žana Zalašček, 2. a

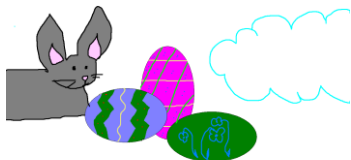
LA PASQUA

4 aprile 2010
La pasqua e la festa.
Per la pasqua mangiamo l'uovo, l'olivio, l'uovo di pasqua, il pane, il
prociutto cotto, il cren, la gubana.

Alen Jazbec 6. a

LA PASQUA

4 aprile 2010
Luovo di pasqua
Le uova
Il cren
La gubana

Maxinne Čopi, 6. a

CHARLIE CHAPLIN

He was born in London on 16th April, 1889. His parents worked in the theatre. They were very poor. Charlie's father died when Charlie was still a child. Life was very difficult.

He first appeared on stage when he was seven. In 1910 he and his half-brother traveled to America in a small company of actors. In 1913 he moved to Hollywood and acted in his first film. In 1915 he acted in fourteen films and earned a lot of money. In 1921 he visited Europe and was very popular there.

In 1943 he married Oona O'Neill. They had three sons and five daughters. In 1952 he and his large family moved to Switzerland. In 1957 he returned to England. He died on Christmas Day, 1977 in Switzerland.

Miha Kanalec, 7. a

RICHARD MILHOUS NIXON

Richard Milhous Nixon was born 9 of January 1913 in Yorba Linda, California. His parents were Frank and Hannah Nixon. He graduated at university Duke school of law. After that he joined the U.S Navy. In 1952 he became one of the youngest vice presidents in history. And sixteen years later he became a president. He was the only president who was elected twice as vice president and twice as president. He fought hard against the Vietnam war but in 1974 he had to resign because of a great afere, called Watergate. Thus Nixon become the first American president who resigned. In his retirement he wrote some books and travelled a lot. He died on 22 of April, 1994 at the age of 81.

Na temo "Človeška figura" so
kiparili učenci 9. a in 9. b razreda

TINA TURNER

EARLY LIFE

Tina Turner was born on November 26 in 1939. her birth name was Ana mae Bullock. She was the younger girl of two sisters in Tennessee. When she was 16 years old she moved to St. Louis.

QUEEN OF ROCK'N'ROLL

Tina Turner is an American singer and actress, whose career has spanned more than 50 years. She has won a lot of awards so she earned the the tittle " the queen of rock'n'roll"

Tina is one of the most popular and best selling musician in the world and is the most successful rock singer of all times with over 180 millions records sold. She sold more concert tickets than any other singer in history.

Tina is famous for her extraordinary voice and energy. She is a model to all younger singers because she is so special and energetic.

PERSONAL LIFE

Tina is mother of two sons and two adopted children from the Turner other relationship. After she decided to leave Ike Turner in 1976 and divorce him in 1978, Tina did not get into a serious relationship again until she met Ervin Bach. After a year they started dating and they are living together now.

KOLOFON ali zapis osnovnih podatkov o časopisu
--

Šolski časopis učencev Osnovne šole Simona Gregorčiča Kobarid

Avtorica risbe na naslovni strani: Mineja Lazar, 3. a

Fotografije: arhiv Osnovne šole Simona Gregorčiča Kobarid

Mentorica: Natalija Koren

Oblikovanje in prelom: Ciril Makovec

Uredniški odbor: učenke in učenci novinarskega krožka

Izdala OŠ Simona Gregorčiča Kobarid

Gregorčičeva ulica 18 A

5222 Kobarid

april, 2010